

Τα χταπόδια δεν έχουν οκτώ πόδια, αλλά μόνο δύο...

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το μεγαλύτερο μέρος του εγκεφάλου τους βρίσκεται στα πλοκάμια. Το ζευγάριωμα περιέγραψε πρώτος ο Αριστοτέλης, αλλά για 2.000 χρόνια κανείς δεν τον πίστευε...

Τα χταπόδια έχουν οκτώ άκρα που εξέρχουν από το σώμα τους, ωστόσο πρόσφατες έρευνες σχετικά με τη χρήση τους αναπροσδιόρισαν την ονομασία τους. Τα χταπόδια ανήκουν στην οικογένεια των κεφαλόποδων. Χρησιμοποιούν τα δύο πίσω πλοκάμια για να κινούνται στο βυθό και τα υπόλοιπα έξι για να τρέφονται. Ως εκ τούτου, οι θαλάσσιοι βιολόγοι τείνουν να αναφέρουν πλέον ότι τα χταπόδια έχουν δύο πόδια κι έξι χέρια.

Τα πλοκάμια του χταποδιού είναι αξιοθαύμαστα όργανα. Έχουν τη δυνατότητα να σκληραίνουν σχηματίζοντας προσωρινές κλειδώσεις ή να διπλώνουν μεταμορφώνοντας τον ιδιοκτήτη τους σε μπάλα που κυλά στον πυθμένα. Επίσης περιέχουν τα δύο τρίτα του εγκεφάλου ενός χταποδιού- γύρω στα πενήντα

εκατομμύρια νευρώνες- ενώ το υπόλοιπο ένα τρίτο, σε σχήμα ντόνατ, βρίσκεται στο εσωτερικό του κεφαλιού (μανδύας).

Επειδή μεγάλο μέρος του νευρικού συστήματος του χταποδιού βρίσκεται στα άκρα του, καθένα από αυτά είναι σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα. Ένα κομμένο πλοκάμι έχει τη δυνατότητα να σέρνεται τριγύρω και σε ορισμένα είδη, μπορεί να επιζήσει για αρκετούς μήνες. Το χέρι (ή πόδι) ενός χταποδιού μπορεί κυριολεκτικά να κάνει του κεφαλιού του.

Μεγάλο μέρος του νευρικού συστήματος του χταποδιού βρίσκεται στα άκρα του

Κάθε άκρο του χταποδιού έχει δύο σειρές βεντούζες εφοδιασμένες με γευστικούς κάλυκες για την αναγνώριση της τροφής.

Το χταπόδι γεύεται οτιδήποτε αγγίζει. Τα αρσενικά διαθέτουν επίσης έναν ειδικό βραχίονα όπου διατηρούν στο σπέρμα τους. Ονομάζεται εξωκοτύλη και χρησιμοποιείται για την αναπαραγωγή. Για τη μεταφορά του σπέρματος το αρσενικό τοποθετεί τον βραχίονα σε μία τρύπα στο κεφάλι του θηλυκού. Στη διάρκεια του ζευγαρώματος η εξωκοτύλη συνήθως αποκολλάται, όμως το αρσενικό αναπτύσσει καινούρια την επόμενη χρονιά.

Η πρώτη περιγραφή του ζευγαρώματος των χταποδιών έγινε από τον Αριστοτέλη (384 -322 π. Χ.), όμως για πάνω από 2.000 χρόνια κανείς δεν τον πίστευε.

Τον 19ο αιώνα ο Γάλλος ζωολόγος Ζορζ Κουβιέ (1769-1832) ανακάλυψε εκ νέου τη διαδικασία κι έδωσε στην εξωκοτύλη το όνομά της. Κοτύλη σημαίνει μυζητήρας. Εξαιτίας γενετικών παραλλαγών, κάποιες φορές τα χταπόδια αναπτύσσουν περισσότερα από οκτώ άκρα. Το 1998, το Ενωδρείο Σίμα Μαρίνλαντ στην Ιαπωνία είχε στις δεξαμενές του ένα κοινό χταπόδι με ενενήντα έξι πλοκάμια. Είχε αλιευτεί στο κοντινό όρμο Ματόγια τον Δεκέμβριο του 1998, αλλά πέθανε πέντε μήνες αργότερα. Το πολυπλόκαμο κεφαλόποδο κατάφερε να γεννήσει αρκετά αυγά προτού πεθάνει. Μετά την εκκόλαψη όλα τα χταπόδια είχαν φυσιολογικό βραχιόνων κανένα όμως δεν επιβίωσε για περισσότερο από ένα μήνα.

Κατά καιρούς τα χταπόδια τρώνε τους βραχιόνές τους.

Παλιότερα υπήρχε η πεποίθηση ότι γι' αυτό έφταιγε το στρες, σήμερα όμως θεωρείται ότι ευθύνεται κάποιος ιός που επιτίθεται στο νευρικό τους σύστημα....

Πηγή: mixanitouxronou.gr